

ЦАРКИНЯТА. Мили Кики, ти значи не си билъ лошъ. Така си и мислѣхъ. Стани!

КИКИ. Благодаря ти, царкиньо. (Става). А пъкъ азъ мога и да ви помогна!

ЦАРКИНЯТА. Искашъ ли?

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Кики ще ни помогне!

ДИМО. Слушай тогава. Ще ни заведешъ въ колибата на горския царъ. Ние ще се скриемъ наблизо. И щомъ горскиятъ царъ излѣзе, ти ще ударишъ барабана. Другото е наша работа. Добре, тръгвайте да ви вода!

ВСИЧКИ. Ура!

I И II КАТЕРИЧКИ (Влизатъ бързо). Стойте! Има нѣщо да ви кажемъ! Добре, че ви сварихме. Кжде е царкинята!

ЦАРКИНЯТА. Тукъ съмъ.

II КАТЕРИЧКА. А вие ли сте добритѣ деца Димо и Добри? Изъ цѣлата гора се разправя за васъ.

ДОБРИ И ДИМО. Ние сме Димо и Добри.

ДОБРИ. Ами вие защо избѣгахте вчера, когато ви извикахъ?

I КАТЕРИЧКА. Уплашихме се!

II КАТЕРИЧКА. Помислихме, че ще ни хванете.

ДИМО. Е, какво има още да ни кажете? Ние чухме цѣлия ви разговоръ.

I КАТЕРИЧКА. Най-важното научихме вчера отъ баба си. Слушайте добре! Като вземете кутийката съ магьосническата сила, не я отваряйте веднага. Че ако горскиятъ царъ си изгуби силата, никой не ще може да отключи изворитѣ и децата ще си останатъ за винаги зайчета. А за да отключи изворитѣ, уплашете горския царъ съ пушка, като кажете, че въ нея има нокътъ отъ орелъ. Съ такъвъ куршумъ може да се убие горскиятъ царъ.

КИКИ. Брей, азъ не знаехъ! Той затова убива всички орли, които дойдатъ въ планината.

I КАТЕРИЧКА (Уплашено). Ами Кики тука ли е?

ЦАРКИНЯТА. Не се страхувайте. Кики е вече съ насъ. Той ще ни помогне.

I КАТЕРИЧКА. Истина ли?

КИКИ. Каквото мога, ще направя.

ДОБРИ. Ами пушка? Отъ кжде ще вземемъ пушка?

КИКИ. Въ колибата има.

ДИМО. Благодаря ви, катерички, за това, което ни разправихте.

ЦАРКИНЯТА. И азъ ви благодаря, мили катерички!

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Да живѣятъ добритѣ катерички, които ни помагатъ!

ДИМО. Хайде сега на пжтъ.

КИКИ. Бървете следъ менъ и не се бойте!

ВСИЧКИ. Напредъ! Напредъ! (Излизатъ).

ЗАВЕСА

(Следва въ четвърта книжка)

Лжечезаръ Станчевъ